

Protestantse gemeente te IJsselstein

Liturgie voor de online viering van zondag **28 februari 2021, 10.00 uur Tweede de zondag van de Veertigdagentijd – Reminiscere (= Gedenk! uit Psalm 25)**

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Lector: Caroline van Baal

Orgel: Marjan Klein-Spijker

Thema: Tussen hemel en aarde

Viering beschikbaar om:

10.00 uur op www.kerkdienstgemist.nl

Na de dienst ook beschikbaar op www.pgij.nl

- De Paaskaars brandt
- Om over na te denken bij de schikking

Er is een liturgische bloemschikkingen rond het thema *'Ik ben er voor jou: zeven keer barmhartigheid'*. Elke week staat een groep aan wie barmhartigheid gegeven moet worden centraal. Zie Matteüs 25:35 en 36.

De basisschikking bestaat uit verschillende onderdelen die gezamenlijk een open hart vormen. Het woord 'hart' is terug te vinden in barmhartigheid. Het hart dat open staat voor een ander, het hart dat de ander ziet, medelijden heeft en zich over de ander ontfermt. 'Open' omdat het gaat om de ander, open in de zin van benaderbaar.

Het beeld dat de vorm oproept is een horizontaal beeld. In de zeven glazen die elke week gevuld worden met natuurlijke materialen komt het thema van de lezing sterk naar voren. Tussen de zeven glazen zijn stenen of boomstammetjes geplaatst, afhankelijk van het onderwerp van de lezing.

Vandaag gaat het om: De dorstigen laven. *"Ik had dorst en jullie gaven mij te drinken"* (Mattheüs 25:35). Na een paar droge zomers lijkt ook bij ons het besef gegroeid dat water niet altijd zomaar aanwezig is. Voor miljoenen mensen is een nog groter gebrek aan goed drinkwater dagelijkse realiteit. Een mens zonder drinken wordt dorstig, raakt uitgeput. Barmhartig ben je als je er dan bent om diegene van water te voorzien. In de Bijbel is dorst vaak ook de dorst naar God. Bijna poëtisch lopen de beelden door elkaar, zoals in Psalm 42: zoals een hert dat naar water snakt, verlangt de dichter naar God. En als Jezus bij een waterput een vrouw uit Samaria tegenkomt, wordt zijn vraag naar water gaandeweg een vraag naar de vrouw zelf. Ook dat is dorst laven: kijken waar mensen droog zijn komen te staan en hoe het komt dat de vreugde weg lijkt. In navolging van Jezus laven we wie dorst heeft. Door mee te helpen mensen van water te voorzien, door te zorgen voor de ziel.

Bij de schikking: Een ander te drinken geven, letterlijk 'water' of van 'het levende water'. De glazen worden deze week gevuld met water waarin de bloemen van de hyacint drijven. De blauwe

kleur van de hyacint verwijst naar het spirituele, de verbinding tussen hemel en aarde. De vorm van het open hart wordt geaccentueerd door een geregen ketting van hyacinten nagels, eventueel gecombineerd met de ranken van de maagdenpalm.

Water lijkt zo gewoon. Het is overal. We bestaan zelf voor meer dan de helft uit water. Maar juist dit hele gewone is essentieel. Zou het ontbreken, dan zouden we letterlijk verschrompelen. Ook Gods Geest is overal, net als water. Hij is aanwezig tot in ons eigen lijf. Zonder Zijn aanwezigheid, blijft er weinig van ons over. Laten we zorgvuldig omgaan met water en het niet zien als iets vanzelfsprekends. Laten we er zorg voor dragen dat het beschikbaar is voor iedereen, overal ter wereld.

- Orgelspel vooraf
- Welkom door de voorganger

Goede morgen – jullie thuis met ons hier verbonden, en ieder hier in de kerkzaal. Het wordt voor veel mensen in deze dagen steeds moeilijker. Steeds zwaarder. Er is leegte en gemis, zinloosheid en uitzichtloosheid. Er is grote behoefte aan perspectief. Daar wil ik over nadenken, bij stil staan.

Maar eerst ook nog even dit:

We komen nu hier in de kerk alleen nog samen met medewerkers. En zonder te zingen. En we zijn digitaal met elkaar verbonden. Zo was het dringende advies van onze landelijke kerk weken geleden.

In de afgelopen week is er een nieuw ruimer advies van onze kerk gekomen. Daarover werd ook geschreven in bijv. het dagblad *Trouw*. Ee zouden weer wat meer mensen naar de kerk mogen komen. En er zou ook eventueel weer met een paar stemmen gezongen mogen worden.

Maar het is aan de plaatselijke gemeente daar keuzes in te maken. Bij ons is dat de kerkenraad. En die heeft de keuzes gedelegeerd aan een mandaatgroep corona. In de komende week zal het moderamen van de kerkenraad en de mandaatgroep zich beraden op wat wijsheid is.

We zullen in *Tussenspel* en op de website informeren over de keuzes.

Verder komen er verschillende reacties op hoe we het nu doen zonder een aantal zangstemmen. De één zingt thuis graag mee. De ander luistert liever naar de voordracht tijdens orgelspel. En weer een ander vindt clips fijner.

We zullen aan de variatie van mogelijkheden en reacties proberen recht te doen.

Alleen maar clips is geen optie: daarbij spelen ook juridische afwegingen een rol. Je kunt niet zomaar clips gebruiken zonder daar rechten voor te betalen.

Terug naar de dienst van vanmorgen. We hopen op een gezegende dienst. Laten we ons toewijden in stilte en daarna door orgelspel.

AAN HET BEGIN

- Toewijding door stil gebed en kort orgelspel
- Groet en Bemoediging
- We luisteren naar: intochtslied: Psalm 25:2 en 3
- Gebed aan het begin

O God, kom ons te hulp in de mist van ons bestaan,
niet om te ontsluiëren alle geheimen van hemel en aarde,
alle vragen te beantwoorden, alle raadsels op te lossen,
maar om onze ogen te openen voor de baan van licht
die uw Zoon is gegaan door het duister heen en
om ons moed te geven Hem te volgen op zijn woord.
Amen.

(ds. W.R. van der Zee; Tweede zondag van de Veertig dagen. *Zondagswoorden*, p. 48.)

- We luisteren naar: Lied 213:1, 2 en 4
- Smeekgebed, besloten met het luisteren naar: vers 1 en 2 van 'Trek door de woestijnen' van Alfred C. Bronswijk op de melodie van Lied 547.

Here God,
het is niet alleen mistig –
het is dónker in ons bestaan.
We zitten in een diep duister dal.
We dwalen door de woestijn.
We zijn moe, dood moe.
Er gaan mensen koppie onder.
Door ziekte.
Door faillissement.
Door droogte en dorheid.
Door depressie.
Geen uitzicht
Geen toekomst.
Geen perspectief.
We smachten naar verbondenheid en samen zijn.
We smachten naar rust, naar uitzicht.
We smachten naar koel, helder, levend water.
We smachten naar licht en leven.
En daarom bidden en zeggen we:

1. Hier op deze aarde,
vol van mens'lijkheid,
loopt uw weg ten leven
boven eindigheid.
Kyrie eleison,
Ga ons mensen voor.

Trek door de woestijnen
uw vernieuwend spoor.

2. Heel de last van leven
draagt u in uw hart,
deelt in de verscheurdheid
en in onze smart.
Kyrie eleison,
Ga ons mensen voor.
Trek door de woestijnen
uw vernieuwend spoor.

DIENST VAN HET WOORD

- Gebed om de opening van het Woord

(Antwoord)

God,
opeens kan het ons te binnen schieten,
het antwoord waarnaar we zochten,
de oplossing voor onze problemen,
de uitweg uit de moeilijkheden.
Zomaar onverwacht
komt het uit de lucht vallen.
Komt het misschien van u?

Hebt u de antwoorden
op al die vragen die we hebben?
Weet u waar we heen moeten?
Waar onze toekomst ligt?
Waar het naartoe gaat met de wereld?
En met wie we ons leven zullen delen?

Soms vinden we een antwoord.
Trekt de mist even op.
Zien we licht en perspectief.
Ontmoeten we een mens,
die ons verder helpt.
Lezen we iets
waarmee we verder kunnen.
Is dat een cadeautje van u?
O God,
geef ons vandaag en in deze dagen van die cadeautjes!
Amen.

(Greetje Brokerhof-van der Waa, *Zeg het maar gewoon*, p. 13)

- Moment voor de kinderen: Terugblik met onder andere filmpje, vooruitblik en tenslotte een clip van *'De groeten van Jezus'*.

➤ Onze project heet *'Levensweg'*. Vorige week was er het verhaal over de verzoeking van Jezus in de woestijn. En er was aandacht voor het thema *'De zieken bezoeken'*. Daar past ook elke

week het bloemstuk bij. De kinderen thuis hebben via hun *Tussenspelletje* thuis een kalender gekregen met allerlei opdrachten. Daar is ook een filmpje van gemaakt.

- We kijken naar het filmpje.
- Vandaag is er weer een nieuw Bijbelverhaal waar we mee aan de gang gaan. Jezus gaat een hoge berg op. Daar ontmoet hij anderen. Hij staat in het volle licht.
- Je kunt het thuis via een podcast naar het Bijbelverhaal luisteren. Om de podcasts te bereiken moet je wel inloggen: <https://www.kindopzondag.nl/digitaal/> De leiding van de nevendienst is bekend met de inloggegevens.
- We luisteren naar een clip van het lied: 'De groeten van Jezus'.

De groeten van Jezus

Over de werken van barmhartigheid

*Je krijgt de groeten van Jezus
als jij voor iemand klaar wilt staan.
Je krijgt de groeten van Jezus
als jij het goede hebt gedaan.*

Geef eten aan wie honger lijdt
Geef drinken, zodat dorst verdwijnt.
Laat alle mensen welkom zijn:
van jong tot oud, van groot tot klein.

*Je krijgt de groeten van Jezus
als jij voor iemand klaar wilt staan.
Je krijgt de groeten van Jezus
als jij het goede hebt gedaan.*

Geef warme kleren tegen kou
en blijf de zieke mensen trouw.
Vergeet niet wie de vrijheid mist
en bid voor wie gestorven is.

*Je krijgt de groeten van Jezus
als jij voor iemand klaar wilt staan.
Je krijgt de groeten van Jezus
als jij het goede hebt gedaan.*

In iedereen die jij ontmoet
komt Jezus zelf jou tegemoet.
Maak dus de arme mensen rijk,
dan leef je in zijn koninkrijk!

Tekst: Erik Idema
Muziek: Gerard van Amstel
Kids in Actie / Kind op Zondag 2021

- Ik laat duidelijk in de camera de kandelaar zien die de kinderen anders mee zouden nemen naar hun eigen dienst. Dat licht blijft in de kerkzaal branden tijdens de dienst.

- Eerste Schriftlezing: Marcus 9:2-10 (NBV)

²Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante, ³zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen. ⁴Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus. ⁵Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: ‘Rabbi, het is goed dat wij hier zijn; laten we drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.’ ⁶Hij wist niet goed wat hij moest zeggen, want ze waren door schrik overweldigd. ⁷Toen viel de schaduw van een wolk over hen, en uit de wolk klonk een stem: ‘Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!’ ⁸Ze keken om zich heen en zagen opeens niemand meer, behalve Jezus, die nog bij hen stond.

⁹Toen ze de berg afdaalden, zei hij tegen hen dat ze aan niemand mochten vertellen wat ze hadden gezien voordat de Mensenzoon uit de dood zou zijn opgestaan. ¹⁰Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.

- We luisteren naar: Lied 543:1 en 3
- Tweede Schriftlezing: Matteüs 25:31-36 (NBV)

³¹Wanneer de Mensenzoon komt, omstraald door luister en in gezelschap van alle engelen, zal hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon. ³²Dan zullen alle volken voor hem worden samengebracht en zal hij de mensen van elkaar scheiden zoals een herder de schapen van de bokken scheidt; ³³de schapen zal hij rechts van zich plaatsen, de bokken links. ³⁴Dan zal de koning tegen de groep rechts van zich zeggen: “Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. ³⁵Want ik had honger en jullie gaven mij te eten, *ik had dorst en jullie gaven mij te drinken*. Ik was een vreemdeling, en jullie namen mij op, ³⁶ik was naakt, en jullie kleedden mij. Ik was ziek en jullie bezochten mij, ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe.”

- We luisteren naar: Psalm 42:1 en 3
- Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

We moeten in het dal beginnen voor je de berg uit het verhaal van Marcus op kan gaan. Voordat Marcus de scène van de berg vertelt, gaat het om een aankondiging van Jezus: Er zal lijden komen. Hij zal verworpen worden. Zelfs doodgaan. En pas dan is er opstanding. Pas dan is er uitzicht.

En direct na de scène van de berg vertelt Marcus over een zoon die bij Jezus is gebracht. Het is een door een geest bezetene. Hij kan niet praten, heeft schuim om de mond. En ligt knarsetandend, stijf, stuiptrekkend op de grond en rolt heen en weer. Hij is er slecht aan toe.

Voor en na de topervaring op de berg ontmoeten we in het dal pijn en moeite, nood en ellende. We worden geconfronteerd met lijden, met uitzichtloosheid.

Als je op de top van de berg staat, dan kom je uit het dal gesjouwd, voetje voor voetje naar boven. En je neemt van dat alles mee naar boven. Net zo goed als je voetje voor voetje weer naar beneden gaat. Dan komt alles in het dal je weer tegemoet. Soms keihard.

Ik wil een paar stemmen laten klinken die, zeg maar, het dal - gevoel van vandaag verwoorden. Eerst de stem van **Marijn de Vries**. Ze is een kleine ondernemer op het sportieve vlak. Als oud wielrenster organiseert ze bijv. fietsreizen voor wielervrienden. En heeft ze een wekelijkse column in *Trouw*. Ik citeer van een post op haar LinkedIn pagina <https://twitter.com/marijnfietst/status/1364144679084818433?s=09>

Marijn de Vries

Owner bij DVL Producties

13 m • 🌐

Woorden doen ertoe.

Ik wil er al een tijdje wat over schrijven, maar ik twijfelde. Want het betekent je kwetsbaar opstellen. En dat moet je als ondernemer eigenlijk niet doen. Je moet stoer zijn. Positief blijven.

En dat doen alle zzp'ers en mkb'ers. Al betekent het voor velen in de cultuursector en de reis- en evenementenbranche dat ze al een jaar (bijna) al hun werk én inkomen kwijt zijn.

Voor mensen met een groot rechtvaardigheidsgevoel (zoals ik) is het gegeven dat een kleine groep onder het mom van "solidariteit" financieel zó lijdt vrij onverteerbaar. Maar meer nog heb ik last van dit:

In maart vorig jaar zijn wij maatschappelijk aan de kant geschoven. Er is een streep door ons gehaald. Dat doet wat met een mens.

Ik ben de zingeving kwijt. Ik ben kwijt waar ik energie van krijg, waar ik goed in ben en waar ik van hou.

Zingeving is wat je een volwaardig mens maakt.

Maatschappelijk bijdragen. In de samenleving staan. Je gezien en gewaardeerd voelen.

Ik deel dit niet om medelijden te oogsten. Wel omdat dit besproken mag worden. Omdat er aandacht mag zijn voor de frustratie, wanhoop en vooral het verdriet dat dit oplevert. Want het is zwaar om maatschappelijk niet meer mee te mogen doen. Met blijven zeggen dat de "echte" ondernemer altijd positief is, doen we elkaar tekort.

En dan nog uit een artikel van deze week uit **De Volkskrant** van 24 februari 2021. Daar worden een paar ingezonden stukken van lezers besproken onder de kop: *'Lezers over perspectief'*.

LEZERS OVER PERSPECTIEF

Wanneer wordt ons incasseren beloond? De vraag dringt zich op wat daarna komt

De Corona Gedragsunit van het RIVM, geadviseerd door vijftien hoogleraren, komt vrijdag met nieuwe cijfers over het gedrag van Nederlanders in coronatijd. Ze vertellen dan meer over de mate van draagvlak voor de coronamaatregelen. Nu al is duidelijk dat steeds meer mensen moeite lijken te hebben om de maatregelen na te leven. 'Ik snak naar adem' en 'de rek is eruit' zijn veelgehoorde opmerkingen.

Volgens de adviseurs van de Corona Gedragsunit komt dit omdat de coronacrisis voor ons gevoel al veel te lang duurt. Een inzicht dat ook te lezen is in veel lezersreacties en opiniebijdragen aan deze krant. Zo schrijft **Puck van Elst**, student uit Utrecht, in een lezersbrief: 'Al een jaar kan het allemaal niet. Ik voel mij sip en ik mis een knuffel van mijn ouders. Een knuffel die je weer wat kracht en moed kan geven, samen met wat fluisterende woorden dat het allemaal wel goed komt. Laatst vertelde een vriend dat hij aan zijn moeder had gevraagd of hij alsjeblieft even haar hand mocht vasthouden. Ze streelden elkaar alsof ze geliefden waren. Dat raakte mij.'

'Wanneer zijn wij aan de beurt? Waar is ons perspectief, dat elke keer een stukje wordt opgeschoven? Wanneer wordt ons incasseren beloond? De vraag dringt zich op wat daarna komt. Depressie, eenzaamheid, verminderde studieresultaten, beroepen uit een boekje? Ik ben Puck en ik ben op.'

Een Frans stel kust elkaar op het station van Parijs, nadat zij twee maanden in lockdown in Brussel heeft gezeten.
Foto Reuters

Het kabinetsbeleid zou burgers te weinig perspectief bieden, aldus de Corona Gedragsunit. In de scenario's die economen ons voorschotelen is er één constante, schrijft **Erik den Hoedt**, directeur bij de Rijksoverheid in Den Haag, aan *de Volkskrant*: 'Voor ouderen en andere kwetsbaren gaat het slot er nog niet af. Voor sommige ouderen misschien wel nooit meer. Binnen het paradigma waar mensen productiemiddelen en consumenten zijn, is dit een logische uitkomst. Maar het voedt het sentiment dat ouderen vooral een last zijn, met het gevaar dat zij dit zelf ook zo gaan zien. Van meet af aan was duidelijk dat corona meer is dan een gezondheids crisis die vooral ouderen treft.

'In het denken over oplossingen is alle creativiteit welkom en moeten we maatregelen die pijnlijk kunnen uitpakken voor sommigen niet schuwen. Maar vergeet nooit hoe kwetsbaar ouderen zijn en blijf weg bij het nutsdenken. De waarde van de samenleving wordt niet bepaald door de mate waarin het leven van anderen ons tot nut is, maar door de waarde die anderen aan hun eigen leven kunnen geven, hoe oud ze ook zijn.'

Voor sommige mensen was dit voor de coronacrisis al een manier van denken. Hierdoor houden ze, ook nu, hun ogen op de horizon, blijkt uit de brief van **Renske Wassenaar** uit Leeuwarden: 'Het gaat me aan het hart. De ondernemers die hun zaak uit hun handen voelen glippen, de eenzamen, de kwetsbaren. De zorgen die er zijn. De pijn, het verdriet. Iedereen moet inleveren, niemand heeft vat op de coronacrisis. Het virus heeft de wereld in zijn ban. Daar waar vrijheid, knuffelen, lol hebben en van alles ondernemen altijd zo vanzelfsprekend waren. Niemand stond er echt bij stil: onze vrijheid. Het was een groot geschenk, de wereld zoals we die hadden. We weten nu waar we mee kampen, maar we kunnen de ziekte (nog) niet laten verdwijnen.

'Als moeder worstel ik elke dag met precies die onmacht, die afbraak en het snakken naar perspectief. De ziekte waar ik al langer tegen strijd is niet corona, maar de Noordzeeziekte: een erfelijke progressieve spierziekte die in rap tempo mijn dochter Luna van alles afpakt. Mijn prachtige, mooie Luna die eerst alles kon: lopen, eten, vrolijk zingen, gezellig kletsen met iedereen, dansen, meedoen. Het is ons de afgelopen tien jaar allemaal ontglipt. En het komt nooit meer terug.

'Mama, het is *game over* voor mij, die ziekte wint. Ik kan niks meer.' We waren en zijn helaas nog steeds machteloos tegen de Noordzeeziekte. Corona daarentegen is een wereldprobleem, daar gaan we uitkomen. We gaan onze vrijheden terugkrijgen, daar ben ik van overtuigd. Noordzeeziekte is een zeldzame ziekte. Een ongelijke strijd. Als gezin kijken we naar mogelijkheden, naar wat wel kan. Kracht putten uit hoop. Perspectief: het is maar hoe je het bekijkt.'

En tenslotte horen we over allerlei groepen die de staat voor de rechter slepen: De winkelbranche, de horecabranche, de kermisbranche en de marktkooplieden. Burgemeester Depla van Breda vat het kort samen: *“Kom uit dat Catshuisberaad waar RIVM-modellen de toon bepalen, kijk wat er in de samenleving gebeurt. De tijd van verbieden is voorbij. Je moet mensen perspectief bieden.”*

Dat is wat er dus allemaal te beleven valt in het dal. Wat er te horen is. En er is nog veel meer, buiten corona om. Als ik het koppel aan het gedeelte uit Matteüs, dan zou je kunnen zeggen: wat verlangen mensen intens naar schoon, helder, verfrissend water. Wat zijn er een dorstige mensen. Dorstig naar gewoon water in een droge omgeving. Maar ook dorstig naar zingeving, naar betekenis, naar perspectief.

En dan hoor ik spreken over een routekaart, over een stip aan de horizon, over perspectief. Of met andere woorden: er is verlangen naar hoop, naar hoop, naar licht aan het einde van de tunnel.

Ik vind dat lastig. De weg van het virus is grillig. En het verandert intussen ook nog eens. Hoe kun je voorspellen hoe het zal gaan? Hoe kun je dan punten op een routekaart aanwijzen, stippen aan de horizon zetten? We kunnen het niet regelen, niet voldoende controleren en beheersen. Niet alles is maakbaar. We zijn zo kwetsbaar als wat. En daarmee onzeker, in de war.

Van de week hadden we een Zoom-vergadering met mensen van onze kerk over hoe het zit met het zingen in de kerk en nog meer. De plaatsvervangende directeur van de Dienstenorganisatie zei: *“Het is wandelen in de mist.”*

En dan lees ik nog eens het verhaal over de gedaanteverandering van Jezus op de berg. Op de berg ben je het dichtstbij God. *“Dichter bij de hemel kom ik niet.”* (Maarten Peters). Je bent tussen hemel en aarde. Op de berg zien we dat God koning is. Ook als Jezus straks de meest mensonterende bejegeningen zal ondergaan. En we zien dat het licht is, helder wit licht. Net als ook bij de man in het graf van Jezus na de opstanding. En we horen over Mozes en over Elia. Twee mensen waarvan de Bijbel zegt dat ze niet gestorven zijn. Mozes is door God zelf begraven en zijn graf is nooit gevonden (Deuteronomium 34:7). En Elia is ten hemel gevaren.

De weg die Jezus gaat is de moeite waard. Om te lijden, aan het kruis te hangen en door de grond te gaan. Het is de weg die leidt tot de opstanding, tot leven. Daarom blijft hij niet daar boven op die berg. Hij zoekt het dal, gaat de diepte in. Uit solidariteit met mensen daar beneden. Uit innige verbondenheid met wie aan de grond zit.

Ik snap heel goed dat we liever daar boven op die berg blijven. Wat een uitzicht! Wat een leven! Maar ook wij kunnen daar niet blijven. Dat zou egoïstisch zijn. Er zijn nog zoveel anderen die even goed van dat prachtige uitzicht willen genieten. En daar kunnen we aan bijdragen. Door dorstige mensen te laven.

Je hebt licht en leven gezien. Uitzicht. Toekomst. Is dat niet ook van betekenis voor ons nu? Geeft dat aan ons leven in deze tijd zin? Zien we perspectief? Persoonlijk. In je werk. In je hele bestaan.

Ik hoop het. Ik smee het. Ieder van ons is belangrijk in de ogen van God. Dat laat Jezus in woord en werk zien. Zijn levensweg is ook onze weg naar het leven.

En één ding kan al helpen. Is al van diepe betekenis. En geeft perspectief.

*I boom kan een bos beginnen
I vogel kan de lente inluiden
I glimlach kan een vriendschap beginnen
I ster kan een schip begeleiden
I zonnestraal kan een kamer verlichten
I kaars kan de duisternis verdrijven*

*I aanraking kan je hoop geven
I lach kan somberheid verdrijven
I stem kan iedereen wakker maken*

Amen.

- Meditatief moment: orgelspel
- We luisteren naar: Lied 544:1, 2 en 5

DIENST VAN HET ANTWOORD

- Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed
Voorbede
Stil gebed
Het 'Onze Vader'

- Delen van de bloemengroet

Inzameling van de gaven:

- Het Rode Kruis
- College van Kerkrentmeesters

Omdat we niet kunnen collecteren in de eredienst vragen we u om uw collecte digitaal bij te dragen. We doen dat in het volle besef van onzekerheden bij gemeenteleden, ook op financieel gebied. Twee manieren om uw bijdrage te doen:

- U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het College van Diakenen: NL43 RABO 0159 278 325 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente IJsselstein
- U kunt bijdragen via deze QR code.

Wij danken u van harte voor uw gift!

Namens het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters:
Jannie Schimmel en Daniëlle van den Houten.

AAN HET EINDE

- We luisteren naar een clip: slotlied: Lied 16B
https://www.youtube.com/watch?v=S6-UneKFn2I&feature=emb_logo

- Uitzending
- Zegen:

De Heer zegent je.
 Hij vult je armen met kracht.
 Hij vult je hart met tederheid
 en je ogen met lachen.
 Hij vult je oren met muziek
 en je neus met lekkere geuren.
 Hij vult je mond met jubel
 en je hart met vreugde.
 Hij schenkt je steeds opnieuw
 genade in de woestijn:
 stil, fris water
 en nieuwe hoop.
 Hij geeft ons allen steeds opnieuw de kracht,
 om de hoop een gezicht te geven.
 Te midden van het duister,
 geeft Hij licht op onze weg.
 En zorgt voor perspectief.
 De Heer zegent ons!

- We luisteren naar: *Amen, amen, amen!* (Lied 431C)
- Orgelspel